

[Himmelstrup.]

lertid hidtil været meget paaholdende med Hensyn til de Oplysninger, han har villet give. Det eneste, vi har kunnet faa ud af Ministeren, er dette, at ud over det, som man maaske kunde kalde de normale Indtægter og Udgifter paa Finanslovsforslaget for 1940—41 — det, vi har behandlet, og som vel beløber sig til, skal vi sige ca. 530 Mill. Kr. for et Aar —, skulde Finansministeren bruge i dette Finansaar yderligere et Beløb vel paa mellem 250 og 300 Mill. Kr. Deraf har Finansministeren ved den Vedtagelse, der formentlig sker i det høje Landsting i Dag eller i Morgen af Lovforslaget om de direkte Skatter, faaet ca. $\frac{1}{3}$ bjerget i Land. Men tilbage bliver altsaa de $\frac{2}{3}$ af dette Beløb, og dér har jeg forstaaet Finansministeren saadan, at han vilde bestrebe sig for at dele det lige over, saadan at han vilde gennemføre Skatter og indirekte Afgifter for saapas det halve Beløb og saa ved Hjælp af Laan tilvejebringe den anden Halvdel. Jeg ved ikke, om Finansministeren stadig holder fast ved dette. Jeg maa jo forstaa nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen ifølge Avisreferater skal have fremsat i Lørdags, ganske vist uden for denne Sal, saaledes, at Beskatningsvejen ikke yderligere skulde betrædes, men at nu maatte det manglende tilvejebringes ved Hjælp af Laan. Vi er jo overmaade nysgerrige efter at faa at lidt at vide om, hvad den højtærede Finansminister tænker i saa Henseende, og vi synes i og for sig godt, han maatte kunne fortælle lidt mere, end han hidtil har været villig til, om, hvilke Planer han i saa Henseende har. Jeg vil dog gerne gøre den Hestilling til den højtærede Finansminister, om han ikke, hvis han kan, kunde fortælle en lille Smule om det nu, naar vi har vist ham den Tillid, vi har, ved for det første i Lørdags at give ham direkte Skatter for ca. 125 Mill. Kr. og i Dag at ville give ham en midlertidig Bevillingslov, som tilmed ikke er begrænset i Tid.

Det vil naturligvis desværre først og fremmest vise sig at blive et Spørgsmaal om Beskatning, naar man skal tilvejebringe de mange Midler, men der kan jo ogsaa være Spørgsmaal om Besparelse. Jeg ved ikke, om Finansministeren ikke har tænkt sig, at der kunde opnaas noget ad den Vej. Det forlyder jo — men det er kun noget, man siger her ude i Korridorerne —, at Finansministerenovre i Centraladministrationen har nedsat ikke eet, men hele to Udvalg eller Kommissioner, bestaaende af Embeds-

mænd i Centraladministrationen, som har faaet den Opgave netop nu i denne overordentlig vanskelige økonomiske Situation at søge at finde Veje til Besparelser. Jeg vilde gerne spørge den højtærede Finansminister, om det er rigtigt, og hvilke Forventninger han nærer til, at disse Bestræbelser vil lykkes.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre yderligere Bemærkninger om selve Forslaget; det er jo affattet i nøje Overensstemmelse med Grundlovens § 47, og det skal naturligvis gennemføres, naar den højtærede Finansminister ønsker at tilrettelægge Sagerne paa denne Maade.

Korsgaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Forslaget.

Forslagets Fremsættelse betyder jo, at man ikke har skønnet at have tilstrækkelig fast Oversigt over den finansielle Stilling for det kommende Aar paa det nuværende Tidspunkt. Naturligvis er der ogsaa særlig Grund til, at dette er vanskeligt. Men man har i det hele Indtrykket af, at den siddende Regering i Øjeblikket har meget lidt fast Tag i det, jeg vil kalde Landets Økonomi, og i sidste Instans er jo den samlede Økonomi ogsaa afgørende for de til enhver Tid givne Finanslove. Det maa da være naturligt at spørge, om man ikke mener snart at kunne meddele Rigsdagen, hvordan man vil bære sig ad i det kommende Aar. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nævnte, at Finansministeren „muligvis“ — jeg tror nu ikke, man behøver at sætte noget „muligvis“ ved — har nedsat interne Udvalg til at finde frem Muligheden for visse Besparelser. Noget lignende blev jo gjort i en vis Periode under Finansminister Bramsnæs. Nu skal man naturligvis ikke uden videre kaste Vrag paa at spare 1 Million eller 2—3—4—5 Stykker, men disse Smaabesparelser, der her er Tale om, har efter mine Begreber stort set intet reelt med Landets økonomiske Forhold at gøre. Det er efter langt større Linier, der maa arbejdes, hvis denne Besparelse skal faa nogen nævneværdig Betydning. Jeg tror jo ikke, at den højtærede Finansminister i Dag vil fremsætte Udtalelser, hvoraf man kan slutte noget nævneværdigt med Hensyn til, hvordan man økonomisk vil bære sig ad i det kommende Aar, men jeg maa paa mit Partis Vegne sige, at vi synes, det haster. Landet befinder sig i Usikkerhed med Hensyn til, hvad Regeringen ønsker og vil, og samtidig med at jeg paa mit Partis Vegne giver Tilslutning til Forslaget, maa jeg derfor paa det kraf-